

Sygn. akt I C 636/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę

I. zwalnia spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni A. R. pod sygn. akt KM 938/16 samochodu osobowego C. (...) o nr (...) (...) rok produkcji (...)

II. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz K. S. kwotę 400 zł (czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 636/17

UZASADNIENIE

Powód K. S. pozwem przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o zwolnienie od egzekucji ruchomości w postaci pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze (...) (...) rok produkcji (...), który został zajęty w trakcie postępowania egzekucyjnego, toczącego się przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Gdyni A. R. w sprawie o sygn. akt KM 938/16, a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że przedmiotowa ruchomość stanowi jego własność, a znajdowała się w posiadaniu dłużnika z uwagi na sporadyczne korzystanie z niej przez dłużnika za zgodą właściciela. Według powoda ruchomość ta została przez niego nabyta zgodnie z datą widniejącą na fakturze załączonej do pozwu.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana wskazała, że powód nie wykazał, by ruchomość objęta pozwem w chwili jej zajęcia stanowiła własność strony powodowej. Według pozwanej okoliczności takiej nie stanowią kserokopie dokumentów załączone do pozwu, w tym faktury VAT nr (...) z dnia 1 maja 2015 r., dowodu rejestracyjnego przedmiotowego pojazdu, czy polisy OC zajętej ruchomości. Argumentowała, iż nawet przyjmując hipotetycznie, że kserokopie są zgodne z oryginałami wskazana powyżej kserokopia faktury VAT stanowi jedynie dokument księgowy. Nie stanowi dowodu na okoliczność wykonania rzekomo zawartej umowy sprzedaży ruchomości, objętej pozwem.

Nadto rzeczona faktura została opatrzona jedynie podpisem R. B., a w rubryce „nazwa towaru lub usługa” nie wskazano jej przedmiotu. Natomiast z kserokopii dowodu rejestracyjnego wynika wprost, iż jedynym właścicielem pojazdu jest R. B., zaś z kserokopii polisy OC, iż powód jest jedynie posiadaczem pojazdu.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2017 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku zabezpieczył roszczenie K. S. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o zwolnienie spod egzekucji, poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego KM 938/16, prowadzonego przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni A. R. co do samochodu osobowego C. (...), nr rej. (...), rok produkcji 2006.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdyni A. R. w sprawie o sygn. akt KM 938/16 prowadzi z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi R. B.. W sprawie tej w dniu 6 października 2016 r. zajęta została ruchomość w postaci pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze (...) (...) rok produkcji(...).

/bezsporne, nadto: skan zawiadomienia osoby trzeciej o zajętych ruchomościach –k. 8, zeznania powoda –k. 48-49, k. 55/

Pojazd marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze (...) (...), rok produkcji (...) stanowi własność K. S.

/dowody: skan faktury VAT nr (...), zeznania świadka R. B. –k. 42-43, zeznania powoda –k. 48-49, k. 55, dowód rejestracyjny seria (...) wydany przez (...) G. w dniu 19 maja 2017 r.-k. 55, pismo (...)w G. z dnia 31 lipca 2018 r.-k. 66

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, Sąd oparł się na dokumentach przywołanych w części uzasadnienia ustalającej stan faktyczny. Sąd uznał je za wiarygodne dowody w sprawie, zwłaszcza że zostały potwierdzone dokumentem urzędowym w postaci pisma (...) w G. z dnia 31 lipca 2018 r.

Odnosząc się do dowodów osobowych w sprawie w postaci zeznań powoda oraz świadka R. B., Sąd uznał je ostatecznie za wiarygodne, w zakresie ustalonego stanu faktycznego, zważywszy, iż również one znalazły potwierdzenie we wskazanym powyżej dokumencie urzędowym(...)w G. z dnia 31 lipca 2018 r.

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Powód w sprawie niniejszej wystąpił z żądaniem zwolnienia od egzekucji ruchomości w postaci pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze (...) (...), rok produkcji 2006.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do oceny, czy rzeczywiście doszło do zawarcia pomiędzy powodem K. S. i R. B. umowy sprzedaży pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze (...) (...), rok produkcji 2006. W konsekwencji spór sprowadzał się do ustalenia, czy ruchomość zajęta przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdyni A. R. w sprawie o sygn. akt KM 938/16 stanowi własność dłużnika R. B., czy też stanowi własność powoda.

Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Zgodnie natomiast z przepisem art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu

uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie SN z 28 kwietnia 1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

W ocenie Sądu powód K. S. ostatecznie wywiązał się z powyższego obowiązku. Co prawda kwestia, czy rzeczywiście doszło do zawarcia pomiędzy powodem K. S., a świadkiem R. B. umowy sprzedaży pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze (...) (...), rok produkcji 2006, budziła wątpliwości, zwłaszcza wobec niedochowania obowiązku przerejestrowania pojazdu przez powoda oraz jego twierdzeń, jak i zawnioskowanego świadka o zaginięciu dokumentów, potwierdzających fakt zawarcia wskazanej umowy. Do akt sprawy powód załączył bowiem jedynie wydruk skanu faktury VAT, który został zakwestionowany przez stronę pozwaną, ostatecznie jednak, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, Sąd uznał, że okoliczność ta została przez powoda wykazana w stopniu wystarczającym do uwzględnienia powództwa.

Zgodnie z art. 83 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Przy czym żaden przepis nie przewiduje domniemania pozorności oświadczenia woli, a zgodnie z art. 6 k.c. ciężar wykazania, że umowa została zawarta dla pozorów spoczywał na stronie pozwanej, która z faktu, że czynność prawna była dotknięta tą wadą, wywodziła skutki prawne. Natomiast zgodnie z treścią art. 129 § 2 k.p.c., zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą (...) Regulacja ta nie pozostawia wątpliwości, że moc dowodową ma kserokopia dokumentu poświadczona za zgodność. W świetle przepisów k.p.c. i orzecznictwa Sądu Najwyższego przez dokument rozumie się jego oryginał, a wyjątki, kiedy oryginał może być zastąpiony przez odpis (kserokopię), określa ustawa. Niepoświadczona kserokopia nie jest dokumentem. Mieści się ona w stosowanym w k.p.c. pojęciu odpisu, (jako odwzorowanie oryginału), jednak poświadczenie jej zgodności z takim oryginałem mieści w sobie jednocześnie oświadczenie strony o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Zwykła odbitka ksero (to jest odbitka niepotwierdzona, niestanowiąca dokumentu) nie może zastąpić dokumentu, na którego bazie powstała. Jest więc tylko środkiem uprawdopodobnienia za pomocą pisma (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 r., sygn. akt III CZP 37/94, OSNCP 1994 Nr 11, poz. 206, wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 10 lipca 2009 r., sygn. akt II CSK 71/09, LEX nr 584201).

W toku postępowania jednakże ustalono na podstawie informacji uzyskanej od (...) w G. (pismo z dnia 31 lipca 2018 r. – k. 66), iż kwoty odpowiadające wartości netto w wysokości 6.504,06 zł oraz podatku VAT stanowiącego 1.495,94 zł z kwestionowanej przez stronę pozwaną faktury VAT nr (...) z dnia 1 maja 2015 r., zostały wykazane przez R. B. w deklaracji VAT-7 za miesiąc maj 2015 r. Powyższa okoliczność w ocenie Sądu w wystarczający sposób uprawdopodobnia tezę, iż taka faktura w rzeczywistości musiała zostać wystawiona, został od niej odprowadzony należny podatek, a w konsekwencji, że taka umowa sprzedaży została w rzeczywistości zawarta.

Przesłanką przemawiającą również na korzyść powoda stanowiła okoliczność, iż w toku procesu dopełnił obowiązku przerejestrowania pojazdu objętego pozwem, zgodnie z art. 78 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1260). Powód na rozprawie w dniu 25 maja 2018 r. okazał dowód rejestracyjny, w którym figuruje jako właściciel pojazdu. Dowód rejestracyjny nie stanowi co prawda sam w sobie dowodu własności pojazdu, a jedynie dokument potwierdzający dopuszczenie pojazdu do ruchu drogowego. Tym niemniej aby dokonać rejestracji pojazdu należy odpowiednim dokumentem wykazać prawo własności (art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o ruchu drogowym). Zatem dokument świadczący o przejściu prawa własności na powoda musiał zostać w toku procedury rejestracyjnej również przedłożony. W konsekwencji mając na uwadze

okoliczność przerejestrowania spornego pojazdu oraz fakt: wykazania w deklaracji VAT -7 za miesiąc maj 2015 r., kwot objętych kwestionowaną fakturą VAT nr (...), zgłoszenia transakcji do urzędu skarbowego, odprowadzenia od niej należnego podatku VAT, Sąd doszedł do przekonania, iż transakcja sprzedaży zajętej ruchomości na rzecz powoda rzeczywiście miała miejsce, w konsekwencji, że prawo własności na rzecz powoda przeszło.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 841 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt I wyroku.

Sąd w pkt II wyroku orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, uznając pozwaną za stronę przegrywającą proces w całości, a w konsekwencji zobowiązaną do zwrotu powodowi na jego żądanie celowych kosztów obrony, na które złożyły się koszty opłaty od pozwu, stanowiące kwotę 400 zł.

Sygn. akt I C 636/17

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...);

2. (...)

3. (...)

(...)